

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ
2. การศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อสาเหตุความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
3. การเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนต่อสาเหตุความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามตัวแปรเพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพ ตำแหน่งทางสังคม การรับรู้ข่าวทางโทรทัศน์ การรับรู้ข่าวทางวิทยุ การรับรู้ข่าวทางหนังสือพิมพ์ และการรับรู้ข่าวทางพบปะพูดคุย
4. การศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อสถานการณ์ความไม่สงบสามในจังหวัดชายแดนภาคใต้
5. การเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนต่อสถานการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามตัวแปรเพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพ ตำแหน่งทางสังคม การรับรู้ข่าวทางโทรทัศน์ การรับรู้ข่าวทางวิทยุ การรับรู้ข่าวทางหนังสือพิมพ์ และการรับรู้ข่าวทางพบปะพูดคุย
6. การศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ
2. สาเหตุความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
3. สถานการณ์ความไม่สงบสามในจังหวัดชายแดนภาคใต้
4. แนวทางการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ปรากฏผลดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

Variable Name	Size	Graph	Minimum	Maximum	Mean	StDev	Skewness	Kurtosis
จังหวัด	1620		540	540	540	(33.33)		
เพศ	1620		696	924	810	(50.00)		
ศาสนา	1620		541	1079	810	(50.00)		
อายุ	1620		144	517	348	(21.48)		
สถานภาพสมรส	1620		124	855	641	(39.57)		
การศึกษา	1620		170	785	665	(41.05)		
อาชีพ	1620		190	495	423	(26.11)		
รายได้	1620		258	542	435	(26.85)		
ตำแหน่งทางสังคม	1620		135	744	401	(24.75)		
โทรทัศน์	1620		444	1176	810	(50.00)		
วิทยุ	1620		374	1246	810	(50.00)		
หนังสือพิมพ์	1620		1032	588	810	(50.00)		
พบปะพูดคุย	1620		315	1305	810	(50.00)		

จากภาพที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้

- 1) จังหวัด ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้อาศัยอยู่ในแต่ละจังหวัดจำนวนเท่ากัน โดยคิดเป็นร้อยละ 33.33

2) เพศ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายคิดเป็นร้อยละ 57.04 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 42.96

3) ศาสนา ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้นับถือศาสนาอิสลามมากกว่าศาสนาพุทธ โดยนับถือศาสนาอิสลามคิดเป็นร้อยละ 66.60 และศาสนาพุทธคิดเป็นร้อยละ 33.40

4) อายุ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีอายุ 46-55 ปีมากที่สุด (31.91%) รองลงมาคืออายุ 36-45 ปี (23.64%) 26-35 ปี (21.48%) ต่ำกว่า 26 ปี (14.07%) และ 56 ปีขึ้นไป (8.89%) ตามลำดับ

5) สถานภาพการสมรส ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีสถานภาพการสมรสโดยสมรสมากที่สุด (52.78%) รองลงมาคือมีสถานภาพการสมรสโดยเป็นโสด (39.57%) และ ม่าย/หย่า (7.65%) ตามลำดับ

6) ระดับการศึกษา ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด (48.46%) รองลงมาจบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (41.05%) และ สูงกว่าปริญญาตรี (10.49%) ตามลำดับ

7) อาชีพ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด (30.56%) รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง/ลูกจ้าง (26.11%) รับราชการ (18.77%) ค้าขาย (12.84%) และช่าง (11.73%) ตามลำดับ

8) รายได้ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีรายได้ต่ำกว่า 10,001 บาทมากที่สุด (33.89%) รองลงมาคือรายได้ 10,001-15,000 บาท (26.85%) 15,001-20,000 บาท (23.33%) และ 20,001 บาทขึ้นไป (15.93%) ตามลำดับ

9) ตำแหน่งทางสังคม ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งทางสังคมมากที่สุด (45.93%) รองลงมาคือดำรงตำแหน่งกรรมการหมู่บ้าน (24.75%) สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (20.99%) และผู้ใหญ่บ้าน/ผู้ช่วย/กำนัน/สารวัตรกำนัน (8.33%) ตามลำดับ

10) การรับรู้ข่าวความไม่สงบทางโทรทัศน์ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางโทรทัศน์มากกว่าไม่มีการรับรู้ โดยมีการรับรู้คิดเป็นร้อยละ 72.59 และไม่มีการรับรู้คิดเป็นร้อยละ 27.41

11) การรับรู้ข่าวความไม่สงบทางวิทยุ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางวิทยุมากกว่าไม่มีการรับรู้ โดยมีการรับรู้คิดเป็นร้อยละ 76.91 และไม่มีการรับรู้คิดเป็นร้อยละ 23.09

12) การรับรู้ข่าวความไม่สงบทางหนังสือพิมพ์ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ไม่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางหนังสือพิมพ์มากกว่ามีการรับรู้ โดยไม่มีการรับรู้คิดเป็นร้อยละ 63.70 และมีการรับรู้คิดเป็นร้อยละ 36.30

13) การรับรู้ข่าวความไม่สงบโดยการพบปะพูดคุย ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบโดยการพบปะพูดคุยมากกว่าไม่มีการรับรู้ โดยมีการรับรู้คิดเป็นร้อยละ 80.56 และไม่มีการรับรู้คิดเป็นร้อยละ 19.44

2. การศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อสาเหตุความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

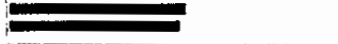
การศึกษาศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อสาเหตุความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปรากฏผลดังภาพที่ 2-9

ภาพที่ 2 จำนวนร้อยละสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรม

Variable Name	Size	Graph	Minimum	Maximum	Mean	StDev	Skewness	Kurtosis
ไม่ได้รับความเป็นธรรม	1620			1220 (75.31)	1:ใช่			
ถูกกดขี่ข่มเหง	1620			923 (56.98)	1:ใช่			
จับผู้บริสุทธิ์	1620			700 (43.21)	1:ใช่			
จนท.ปราบปรามอย่างรุนแรง	1620			1116 (68.89)	1:ใช่			
จนท.เลือกปฏิบัติ	1620			1021 (63.02)	1:ใช่			
อื่น ๆ	1620			145 (8.95)	1:ใช่			

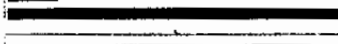
จากภาพที่ 2 แสดงว่าประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความเห็นว่าเหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีสาเหตุมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรม (75.31%) โดยเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (68.89%) รองลงมาคือเจ้าหน้าที่รัฐเลือกปฏิบัติ (63.02%) ถูกกดขี่ข่มเหง (56.98) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (43.21%) และอื่น ๆ (8.95%) ตามลำดับ

ภาพที่ 3 จำนวนร้อยละสาเหตุของความไม่สงบมาจากความหวาดระแวง

Variable Name	Size	Graph	Minimum	Maximum	Mean	StDev	Skewness	Kurtosis
ความหวาดระแวง	1620		1215 (75.00)	1	405 (25.00)	2	ไม่ใช้	
วัฒนธรรมถูกกลืน	1620		1042 (64.32)	1	173 (10.68)	2	ไม่ใช้	
ไม่ไว้วางใจ จนท. รัฐ	1620		1090 (67.28)	1	125 (7.72)	2	ไม่ใช้	
ภาษาไทยแทนภาษาถิ่น	1620		792 (48.89)	1	423 (26.11)	2	ไม่ใช้	
ศาสนาถูกทำลาย	1620		223 (13.77)	1	992 (61.23)	2	ไม่ใช้	
จนท. รังเกียจมุสลิม	1620		746 (46.05)	1	469 (28.95)	2	ไม่ใช้	
อื่น ๆ	1620		100 (6.17)	1	1115 (68.83)	2	ไม่ใช้	

จากภาพที่ 3 แสดงว่าประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความเห็นว่าการก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีสาเหตุมาจากความหวาดระแวง (75.00%) โดยการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่ของรัฐ (67.28%) มากที่สุด รองลงมาคือวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (64.32%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (48.89%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (46.05%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (13.77%) และอื่น ๆ (6.17%) ตามลำดับ

ภาพที่ 4 จำนวนร้อยละสาเหตุของความไม่สงบมาจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม

Variable Name	Size	Graph	Minimum	Maximum	Mean	StDev	Skewness	Kurtosis
แตกต่างทางวัฒนธรรม	1620		792 (48.89)	1	828 (51.11)	2	ไม่ใช้	
ไม่ยอมรับวัฒนธรรม	1620		642 (39.63)	1	150 (9.26)	2	ไม่ใช้	
เหยียดหยามมุสลิม	1620		670 (41.36)	1	122 (7.53)	2	ไม่ใช้	
ไม่จริงจังอิสลามศึกษา	1620		730 (45.06)	1	62 (3.83)	2	ไม่ใช้	
กีดกันการแต่งกาย	1620		580 (35.80)	1	212 (13.09)	2	ไม่ใช้	
อื่น ๆ	1620		369 (22.78)	1	423 (26.11)	2	ไม่ใช้	

จากภาพที่ 4 แสดงว่าประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความเห็นว่าการก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีสาเหตุมาจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม (48.89%) กล่าวคือการไม่จริงจังต่อการเรียนการสอนอิสลามศึกษา มากที่สุด (45.06%) รองลงมาคือเหยียดหยามมุสลิมว่าไม่ใช่คนไทย (41.36%) ไม่ยอมรับวัฒนธรรมพื้นที่ (39.63%) กีดกันไม่ให้แต่งกายตามหลักศาสนา (35.80%) และอื่นๆ (22.79%) ตามลำดับ

ภาพที่ 5 จำนวนร้อยละสาเหตุของความไม่สงบมาจากการโฆษณาชวนเชื่อ

Variable Name	Size	Graph	Minimum	Maximum	Mean	StDev	Skewness	Kurtosis
การโฆษณาชวนเชื่อ	1620		1295 (79.94)	1:ใช่	325 (20.06)	2:ไม่ใช่		
จนท. ทำร้ายมุสลิม	1620		1091 (67.35)	1:ใช่	204 (12.59)	2:ไม่ใช่	3:ไม่เลือก	
ต่อสู้เพื่อศาสนา	1620		1227 (75.74)	1:ใช่	68 (4.20)	2:ไม่ใช่	3:ไม่เลือก	
พื้นที่นี้เป็นของมุสลิม	1620		1091 (67.35)	1:ใช่	204 (12.59)	2:ไม่ใช่	3:ไม่เลือก	
จนท. กดขี่มุสลิม	1620		955 (58.95)	1:ใช่	340 (20.99)	2:ไม่ใช่	3:ไม่เลือก	
อื่นๆ	1620		478 (29.51)	1:ใช่	817 (50.43)	2:ไม่ใช่	3:ไม่เลือก	

จากภาพที่ 5 แสดงว่าประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความเห็นว่าการก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีสาเหตุมาจากการโฆษณาชวนเชื่อ (79.94%) กล่าวคือมีการเชิญชวนโดยการปลุกระดมให้ต่อสู้เพื่อศาสนา มากที่สุด (75.74%) รองลงมาคือเจ้าหน้าที่รัฐทำร้ายมุสลิม (67.35%) พื้นที่นี้เคยเป็นของมุสลิม (67.35%) เจ้าหน้าที่รัฐที่กดขี่เหยียดหยามมุสลิม (58.95%) และอื่นๆ (29.51%) ตามลำดับ

ภาพที่ 6 จำนวนร้อยละสาเหตุของความไม่สงบมาจากความขัดแย้งทางการเมือง

Variable Name	Size	Graph	Minimum	Maximum	Mean	StDev	Skewness	Kurtosis
ขัดแย้งทางการเมือง	1620		577 (35.62)	1043 (64.38)	1:ใช่	2:ไม่ใช		
หวังผลการเมือง	1620		454 (28.02)	1043 (64.38)	1:ใช่	2:ไม่ใช	3:ไม่เลือก	
นักการเมืองสนับสนุน	1620		371 (22.90)	1043 (64.38)	1:ใช่	2:ไม่ใช	3:ไม่เลือก	
ไม่พอใจนโยบายรัฐ	1620		412 (25.43)	1043 (64.38)	1:ใช่	2:ไม่ใช	3:ไม่เลือก	
ให้มุสลิมปกครอง	1620		290 (17.90)	1043 (64.38)	1:ใช่	2:ไม่ใช	3:ไม่เลือก	
อื่น ๆ	1620		247 (15.25)	1043 (64.38)	1:ใช่	2:ไม่ใช	3:ไม่เลือก	

จากภาพที่ 6 แสดงว่าประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความเห็นว่ เหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีสาเหตุมาจากความขัดแย้งทางการเมือง (35.62%) โดยการสร้างสถานการณ์หวังผลการเมือง มากที่สุด (28.02%) รองลงมาคือไม่พอใจนโยบายรัฐ (25.43%) นักการเมืองอยู่เบื้องหลังและสนับสนุน (22.90%) ให้มุสลิมปกครองมุสลิม (17.90%) และอื่น ๆ (15.25%) ตามลำดับ

ภาพที่ 7 จำนวนร้อยละสาเหตุของความไม่สงบมาจากการได้รับการยอมรับและยกย่องเชิดชู

Variable Name	Size	Graph	Minimum	Maximum	Mean	StDev	Skewness	Kurtosis
ยอมรับ/ยกย่องเชิดชู	1620		728 (44.94)	892 (55.06)	1:ใช่	2:ไม่ใช		
วีรบุรุษชาติ	1620		536 (33.09)	892 (55.06)	1:ใช่	2:ไม่ใช	3:ไม่เลือก	
เข่าสวรรค์	1620		614 (37.90)	892 (55.06)	1:ใช่	2:ไม่ใช	3:ไม่เลือก	
ต่างประเทศให้ทุน	1620		422 (26.05)	892 (55.06)	1:ใช่	2:ไม่ใช	3:ไม่เลือก	
ต่างประเทศให้ฝึกอาวุธ	1620		422 (26.05)	892 (55.06)	1:ใช่	2:ไม่ใช	3:ไม่เลือก	
อื่น ๆ	1620		231 (14.26)	892 (55.06)	1:ใช่	2:ไม่ใช	3:ไม่เลือก	

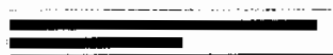
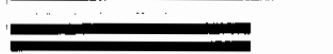
จากภาพที่ 7 แสดงว่าประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความเห็นว่าการก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีสาเหตุมาจากการได้รับการยอมรับและยกย่องเชิดชู (44.94%) กล่าวคือได้รับการยอมรับและยกย่องเชิดชูว่าการต่อสู้ในหนทางศาสนาจะเข้าสวรรค์ มากที่สุด (37.90%) รองลงมาคือการเป็นแนวร่วมเป็นวีรบุรุษกอบกู้เชื้อชาติ (33.09%) ต่างประเทศให้เงินทุนสนับสนุน (26.05%) ต่างประเทศสนับสนุนการฝึกอาวุธ (26.05%) และอื่น ๆ (14.26%) ตามลำดับ

ภาพที่ 8 จำนวนร้อยละสาเหตุของความไม่สงบมาจากกลุ่มบุคคลใด

Variable Name	Size	Graph	Minimum	Maximum	Mean	StDev	Skewness	Kurtosis
ผู้ขัดแย้งส่วนตัว	1620		1188 (73.33)	1620	1188 (73.33)	1188 (73.33)	1.73	2.12
โจรก่อการร้าย	1620		1080 (66.67)	1620	1080 (66.67)	1080 (66.67)	1.73	2.12
ผู้มีอิทธิพล	1620		702 (43.33)	1620	702 (43.33)	702 (43.33)	1.73	2.12
โจรธรรมดา	1620		1026 (63.33)	1620	1026 (63.33)	1026 (63.33)	1.73	2.12
ผู้มีส่วนยาเสพติด	1620		1134 (70.00)	1620	1134 (70.00)	1134 (70.00)	1.73	2.12
ผู้ค้าอาวุธสงคราม	1620		648 (40.00)	1620	648 (40.00)	648 (40.00)	1.73	2.12
ผู้เสียผลประโยชน์	1620		1080 (66.67)	1620	1080 (66.67)	1080 (66.67)	1.73	2.12
กลุ่มแบ่งแยกดินแดน	1620		1026 (63.33)	1620	1026 (63.33)	1026 (63.33)	1.73	2.12
อื่น ๆ	1620		540 (33.33)	1620	540 (33.33)	540 (33.33)	1.73	2.12

จากภาพที่ 8 แสดงว่าประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความเห็นว่าการก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีสาเหตุมาจากผู้ขัดแย้งส่วนตัวมากที่สุด (73.33%) รองลงมาคือผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (70.00%) โจรก่อการร้าย (66.67%) ผู้เสียผลประโยชน์ (66.67%) โจรธรรมดา (63.33%) กลุ่มแบ่งแยกดินแดน (63.33%) ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ (43.33%) ผู้ค้าอาวุธสงคราม (40.00%) และอื่น ๆ (33.33%) ตามลำดับ

ภาพที่ 9 จำนวนร้อยละสาเหตุของความไม่สงบมาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

Variable Name	Size	Graph	Minimum	Maximum	Mean	StDev	Skewness	Kurtosis
จนท.รัฐเกี่ยวข้อง	1620		960	660	(59.26)	1: เกี่ยวข้อง 2: ไม่เกี่ยวข้อง		
รับคำสั่ง	1620		685	275	(42.28)	1: ใช่ 2: ไม่ใช่ 3: ไม่เลือก		
ลวนลาม	1620		547	413	(33.77)	1: ใช่ 2: ไม่ใช่ 3: ไม่เลือก		
ขู่สาว	1620		411	549	(25.37)	1: ใช่ 2: ไม่ใช่ 3: ไม่เลือก		
ขัดผลประโยชน์	1620		616	344	(38.02)	1: ใช่ 2: ไม่ใช่ 3: ไม่เลือก		
รับจ้าง	1620		481	479	(29.69)	1: ใช่ 2: ไม่ใช่ 3: ไม่เลือก		
ของบประมาณ	1620		549	411	(33.89)	1: ใช่ 2: ไม่ใช่ 3: ไม่เลือก		
ก่อความ	1620		546	414	(33.70)	1: ใช่ 2: ไม่ใช่ 3: ไม่เลือก		
สร้างสถานการณ์	1620		550	410	(33.95)	1: ใช่ 2: ไม่ใช่ 3: ไม่เลือก		
ใส่ร้ายป้ายสี	1620		548	412	(33.83)	1: ใช่ 2: ไม่ใช่ 3: ไม่เลือก		
อื่น ๆ	1620		205	755	(12.65)	1: ใช่ 2: ไม่ใช่ 3: ไม่เลือก		

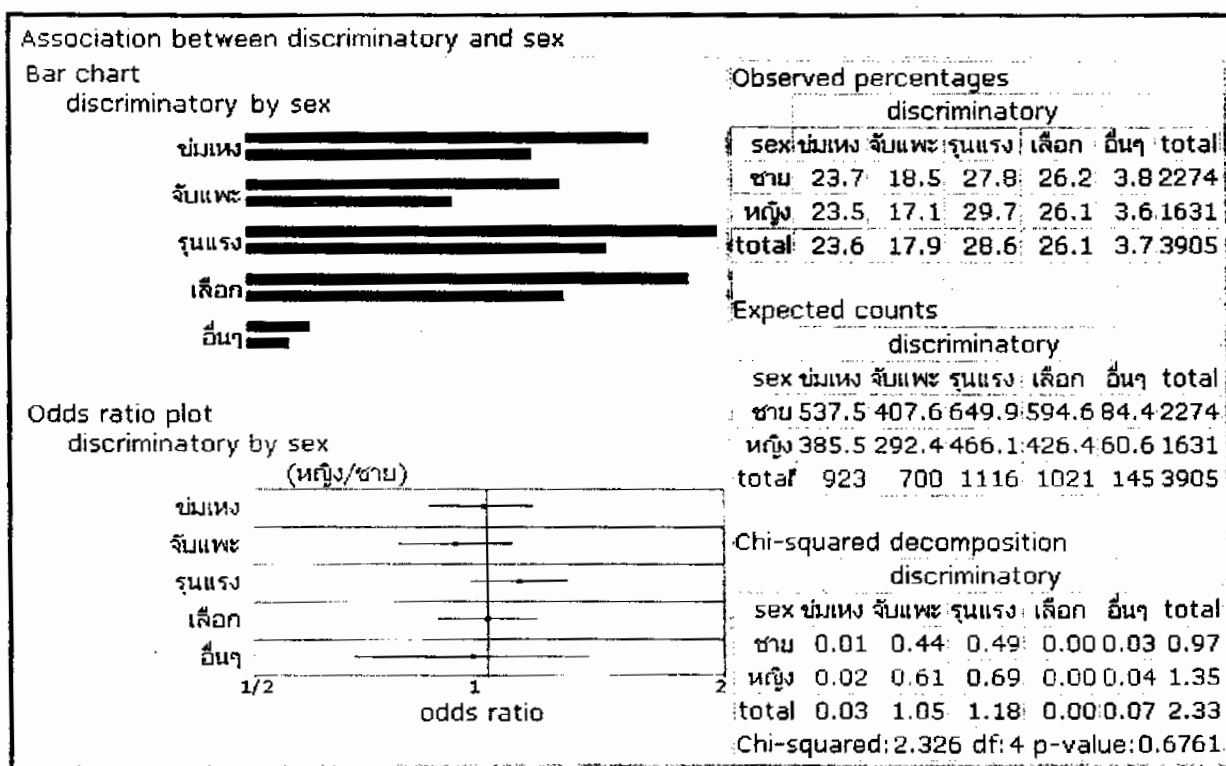
จากภาพที่ 9 แสดงว่าประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความเห็นว่า เหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีเจ้าหน้าที่รัฐมีส่วนเกี่ยวข้อง (59.26%) กล่าวคือเจ้าหน้าที่รัฐมีส่วนเกี่ยวข้องโดยการรับคำสั่ง มากที่สุด (42.28%) รองลงมาคือ ขัดผลประโยชน์ (38.02%) สร้างสถานการณ์ (33.95%) ของบประมาณ (33.89%) ใส่ร้ายป้ายสี (33.83%) ความขัดแย้งส่วนตัว (33.77%) ก่อความ (33.70%) รับจ้าง (29.69%) ขู่สาว (25.37%) และอื่น ๆ (12.65%) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนต่อสาเหตุความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.1 สาเหตุความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรม

การเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อสาเหตุความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมตามตัวแปรเพศ ศาสนา อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ตำแหน่งทางสังคม การรับรู้ข่าวทางโทรทัศน์ การรับรู้ข่าวทางวิทยุ การรับรู้ข่าวทางหนังสือพิมพ์ และการรับรู้ข่าวโดยการพบปะพูดคุย ปรากฏผลดังภาพที่ 10-19

ภาพที่ 10 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมกับเพศ

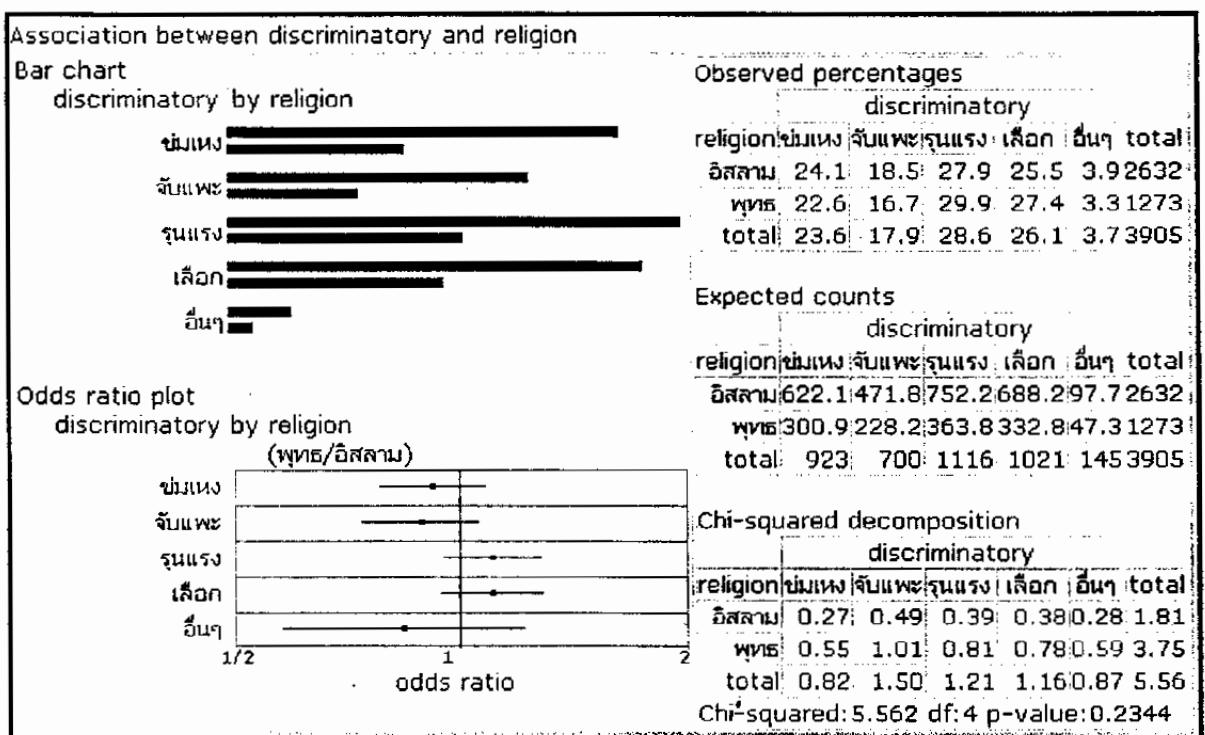

จากภาพที่ 10 แสดงว่าประชาชนเพศชายมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (27.8%) รองลงมา มีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (26.2%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.7%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (18.5%) และมาจากสาเหตุอื่นๆ (3.8%)

ประชาชนเพศหญิงมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (29.7%) รองลงมา มีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (26.1%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.5%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (17.1%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.6%)

ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ภาพที่ 11 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมกับศาสนา

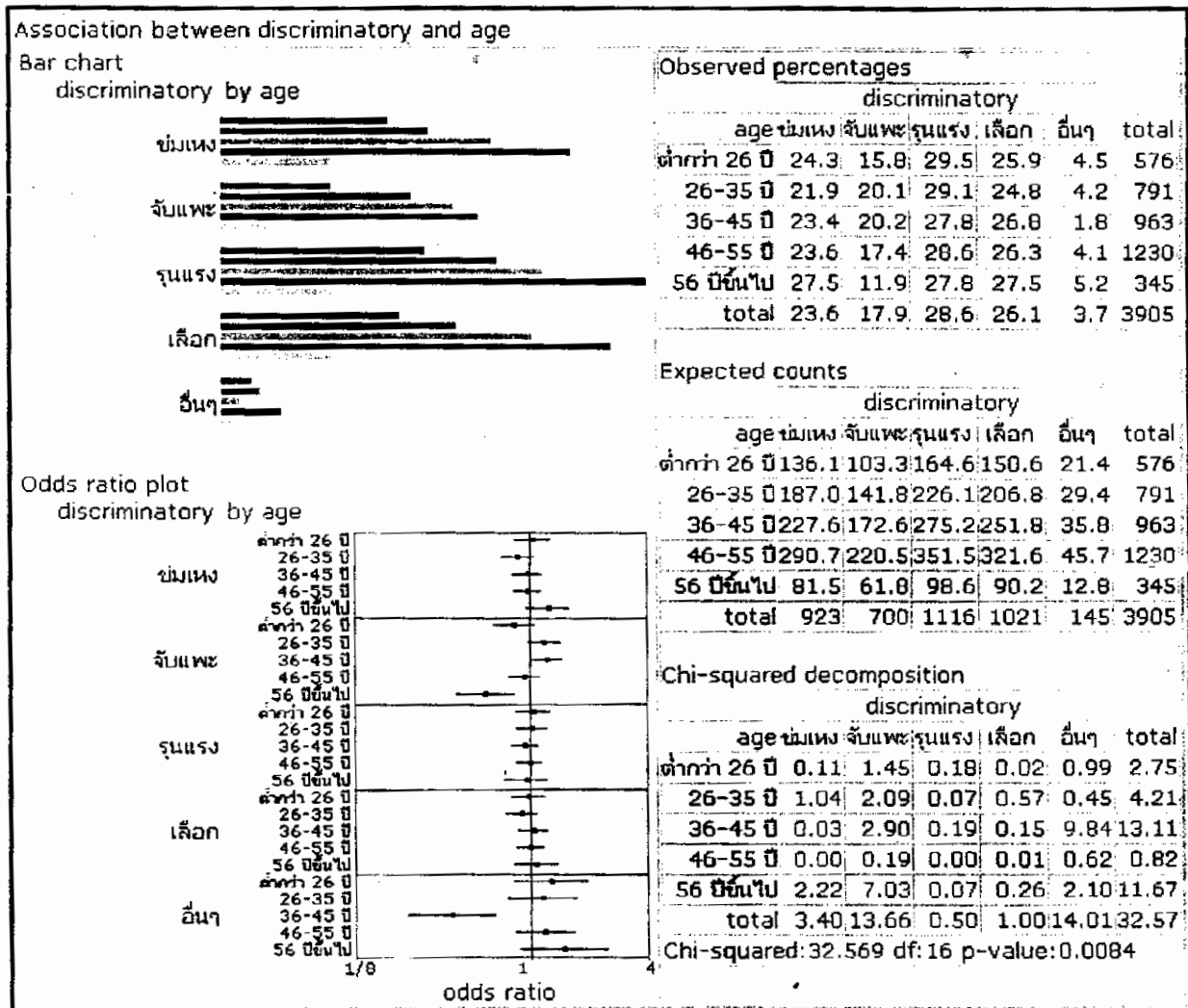

จากภาพที่ 11 แสดงว่าประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (27.9) รองลงมา มีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (25.5%) ถูกกดขี่ข่มเหง (24.1%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (18.5%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.9%)

ประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (29.9%) รองลงมา มีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (27.4%) ถูกกดขี่ข่มเหง (22.6%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (16.7%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.3%)

ประชาชนที่นับถือศาสนาต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ภาพที่ 12 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมกับอายุ

**p<0.01

จากภาพที่ 12 แสดงว่าประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปี มีความเห็นว่าการไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (29.5%) รองลงมาคือสาเหตุจากการเลือกปฏิบัติ (24.8%) ถูกกดขี่ข่มเหง (24.3%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (15.8%) และมาจากสาเหตุอื่นๆ (4.5%)

ประชาชนที่มีอายุ 26-35 ปี มีความเห็นว่าการไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (29.1%) รองลงมาคือสาเหตุจากการเลือกปฏิบัติ (24.8%) ถูกกดขี่ข่มเหง (21.9%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (20.1%) และมาจากสาเหตุอื่นๆ (4.2%)

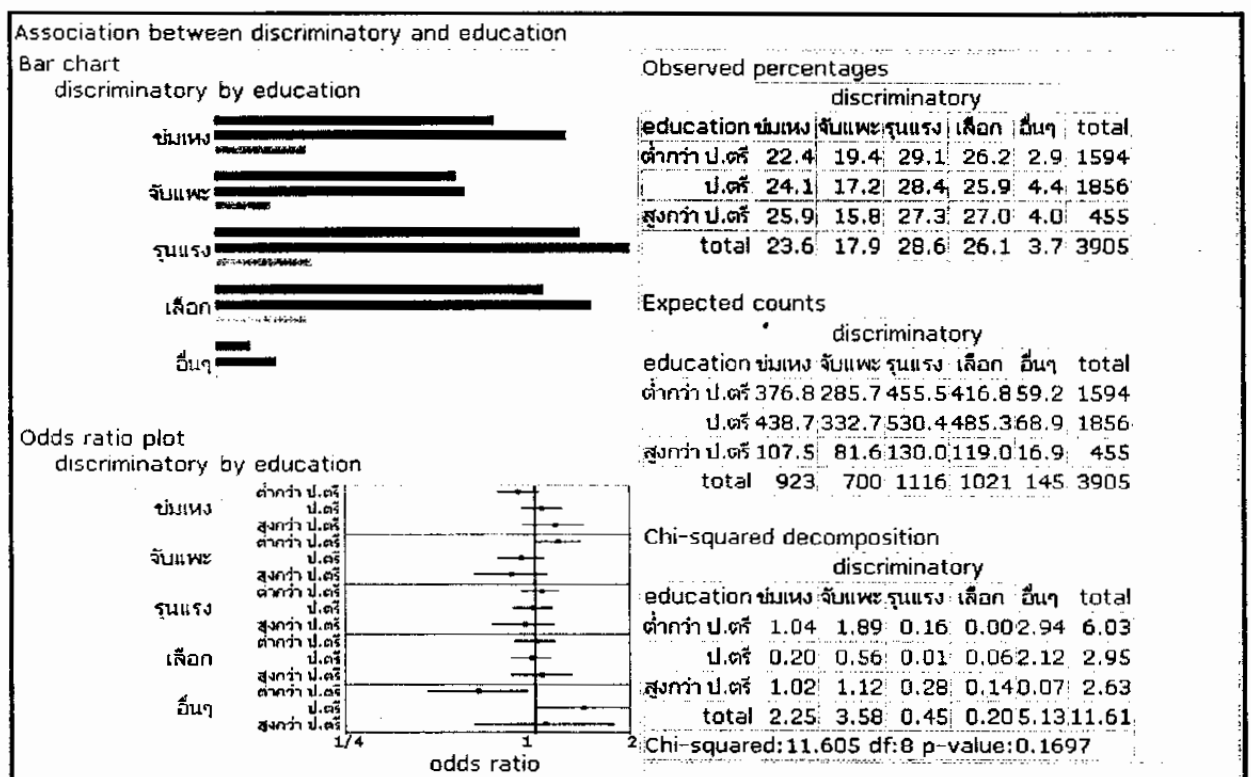
ประชาชนที่มีอายุ 36-45 ปีมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (27.8%) รองลงมามีสาเหตุจากการเลือกปฏิบัติ (26.8%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.4%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (20.2%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (1.8%)

ประชาชนที่มีอายุ 46-55 ปีมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (28.6%) รองลงมามีสาเหตุจากการเลือกปฏิบัติ (26.3%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.6%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (17.4%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (4.1%)

ประชาชนที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไปมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (27.8%) รองลงมามีสาเหตุจากการเลือกปฏิบัติ (27.5%) ถูกกดขี่ข่มเหง (27.5%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (11.9%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.7%)

ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ภาพที่ 13 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมกับระดับการศึกษา

จากภาพที่ 13 แสดงว่าประชาชนที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (29.1%) รองลงมามี

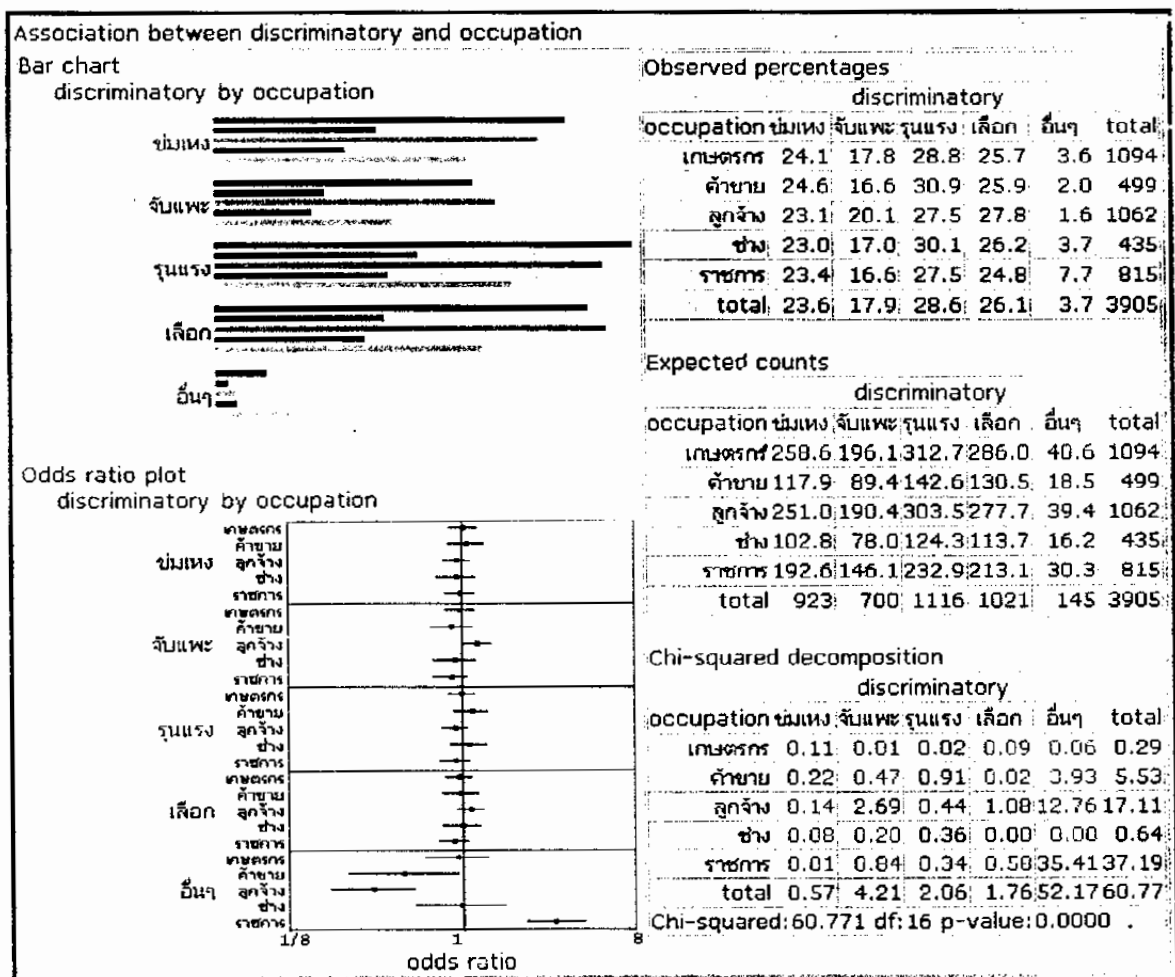
สาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (26.2%) ถูกกดขี่ข่มเหง (22.4%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (19.4%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (2.9%)

ประชาชนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (28.4%) รองลงมามีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (25.9%) ถูกกดขี่ข่มเหง (24.1%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (17.2%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (4.4%)

ประชาชนที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (27.3%) รองลงมามีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (27.0%) ถูกกดขี่ข่มเหง (25.9%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (15.8%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (4.0%)

ประชาชนที่จบการศึกษาระดับต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ภาพที่ 14 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมกับอาชีพ

***p<0.001

จากภาพที่ 14 แสดงว่าประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกรรมมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (28.8%) รองลงมามีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (25.7%) ถูกกดขี่ข่มเหง (24.1%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (17.8%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.6%)

ประชาชนที่มีอาชีพค้าขายมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (30.9%) รองลงมามีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (25.9%) ถูกกดขี่ข่มเหง (24.6%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (16.6%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (2.0%)

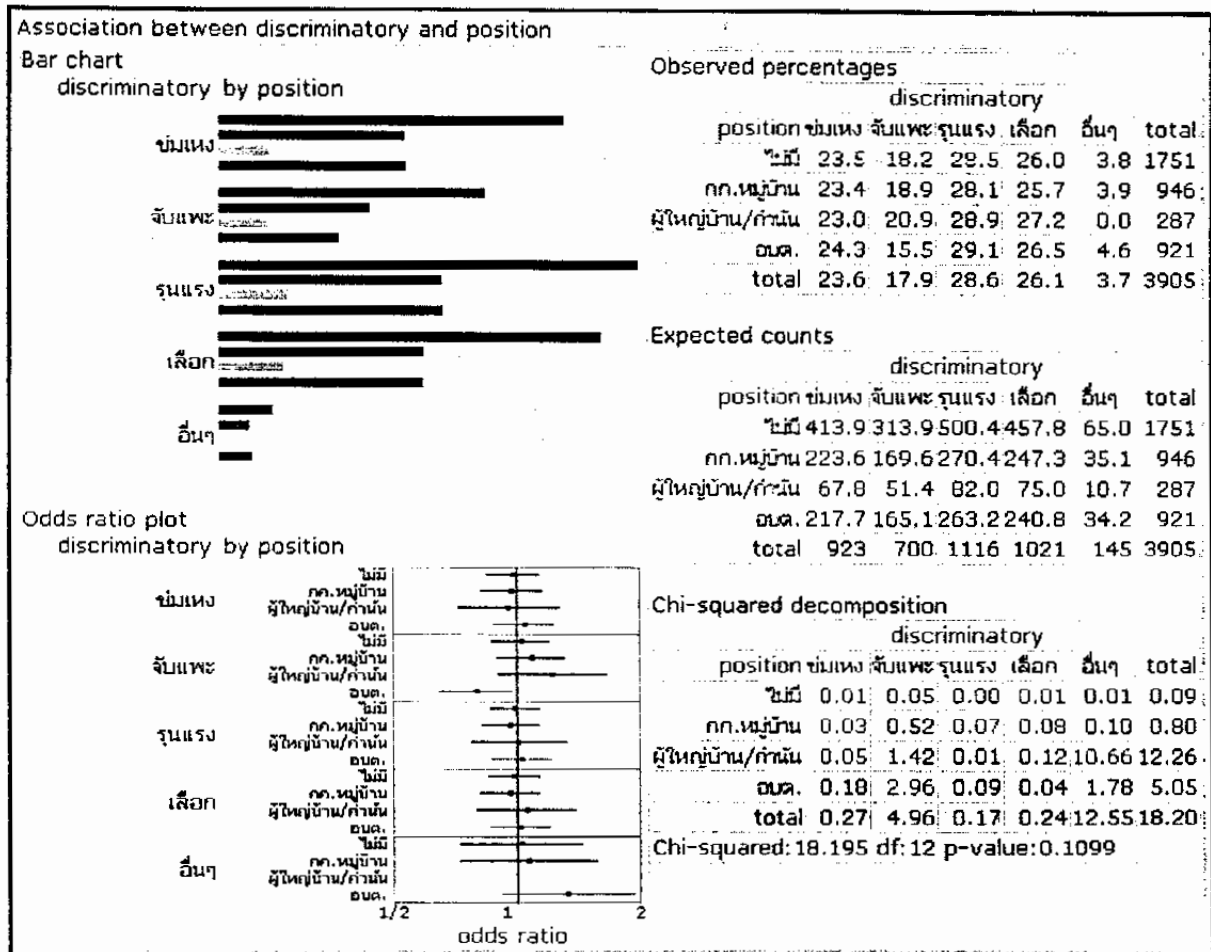
ประชาชนที่มีอาชีพลูกจ้างมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติมากที่สุด (27.8%) รองลงมามีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรง (27.5%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.1%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (20.1%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (1.6%)

ประชาชนที่มีอาชีพช่างมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (30.1%) รองลงมามีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (26.2%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.0%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (17.0%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.7%)

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (27.5%) รองลงมามีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (24.8%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.4%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (16.6%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (7.7%)

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ภาพที่ 15 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมกับ
ตำแหน่งทางสังคม

จากภาพที่ 15 แสดงว่าประชาชนที่ไม่มีตำแหน่งทางสังคมมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (28.5%) รองลงมามีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (26.0%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.5%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (18.2%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.8%)

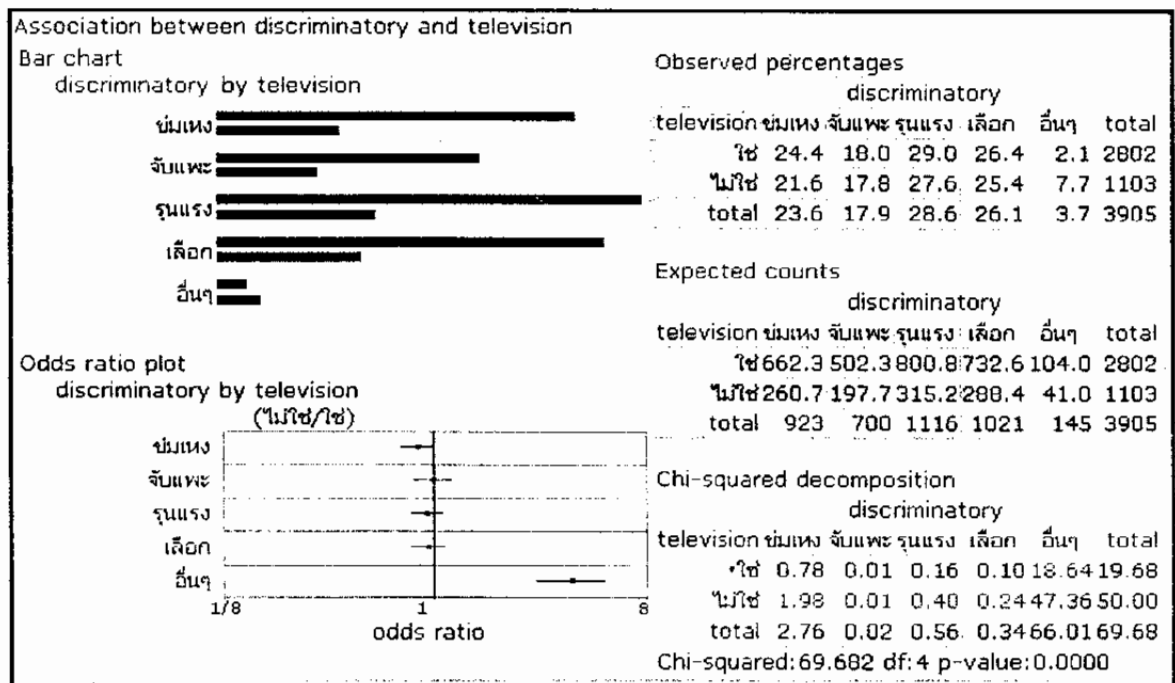
ประชาชนที่เป็นกรรมการหมู่บ้านมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (28.1%) รองลงมามีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (25.7%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.4%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (18.9%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.9%)

ประชาชนที่เป็นกำนันผู้ใหญ่บ้านมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (28.9%) รองลงมามีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (27.2%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.0%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (20.9%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (0.0%)

ประชาชนที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (29.1%) รองลงมาสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (26.5%) ถูกกดขี่ข่มเหง (24.3%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (15.5%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (4.6%)

ประชาชนที่ดำรงตำแหน่งทางสังคมต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ภาพที่ 16 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมกับการรับรู้ข่าวทางโทรทัศน์

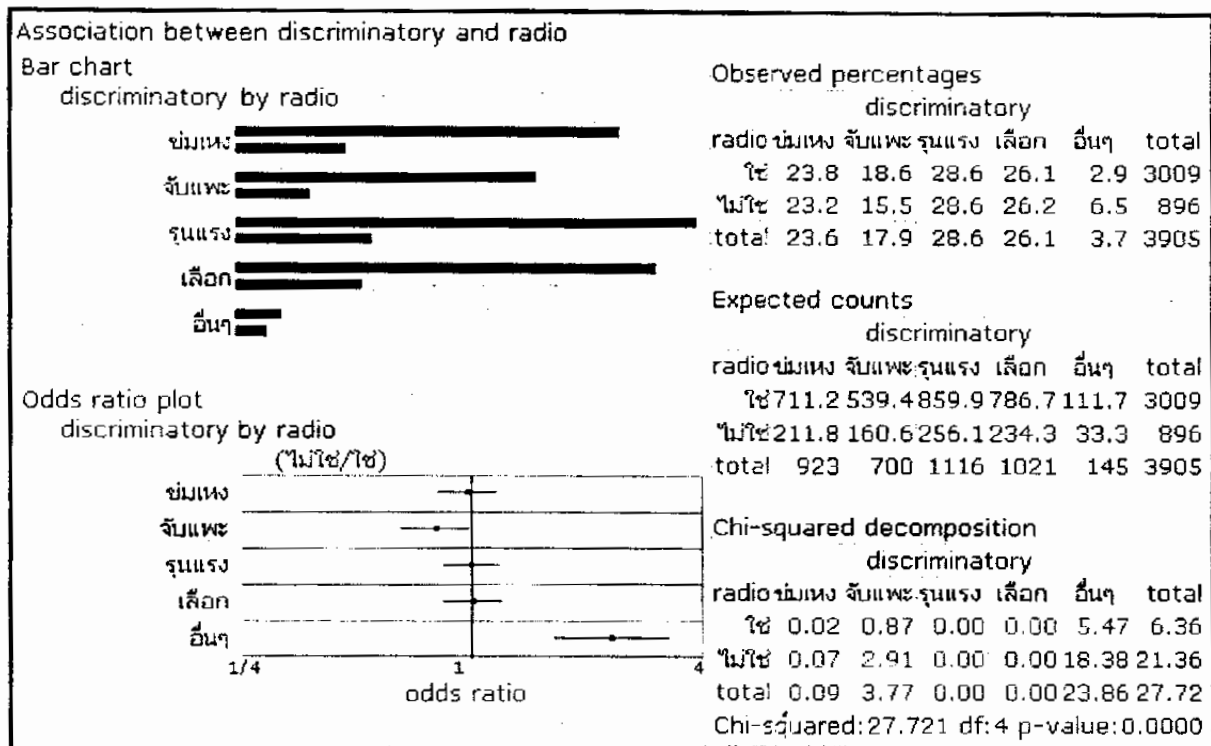
จากภาพที่ 16 แสดงว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางโทรทัศน์มีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (29.0%) รองลงมาสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (26.4%) ถูกกดขี่ข่มเหง (24.4%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (18.0%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (2.1%)

ประชาชนที่ไม่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางโทรทัศน์มีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (27.6%) รองลงมาสาเหตุมาจากการ

เลือกปฏิบัติ (25.4%) ถูกกดขี่ข่มเหง (21.6%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (17.8%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (7.7%)

ประชาชนที่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางโทรทัศน์ต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ภาพที่ 17 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมกับการรับรู้ข่าวทางวิทยุ

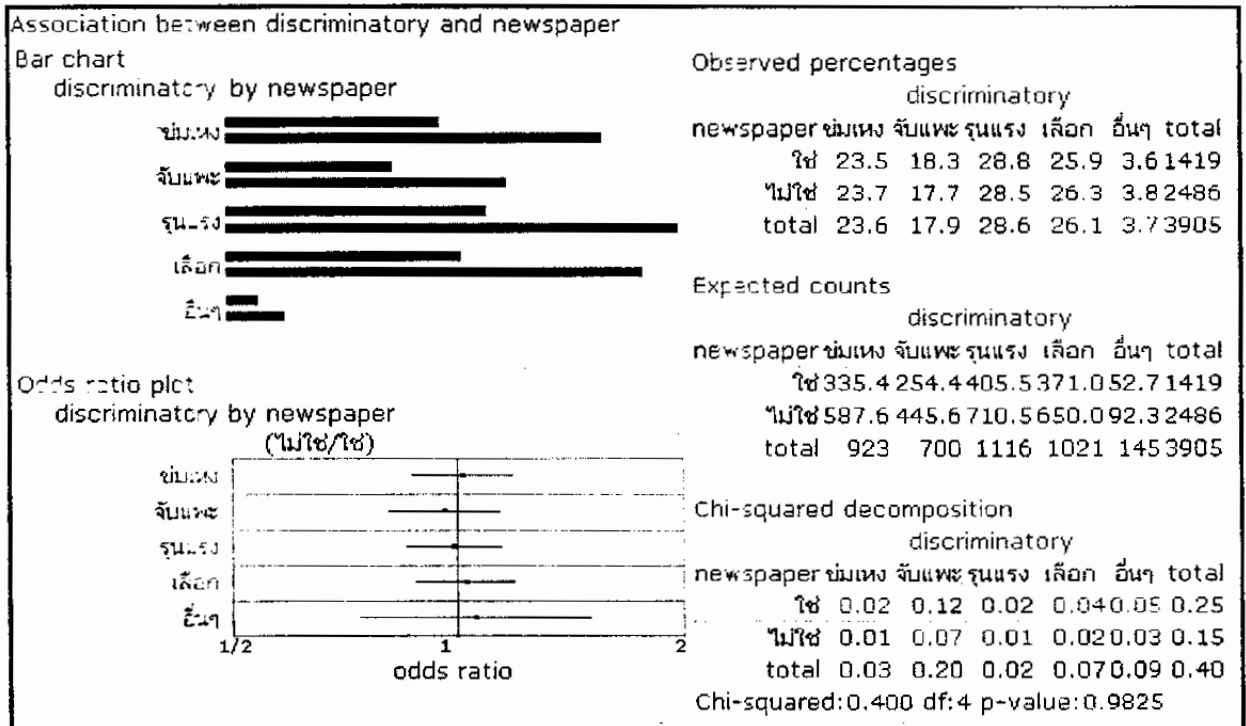
***p<0.001

จากภาพที่ 17 แสดงว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางวิทยุมีความเห็นว่าการไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (28.6%) รองลงมา มีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (26.1%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.8%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (18.6%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (2.9%)

ประชาชนที่ไม่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางวิทยุมีความเห็นว่าการไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (28.6%) รองลงมา มีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (26.2%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.2%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (15.5%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (6.5%)

ประชาชนที่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางวิทยุต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ภาพที่ 18 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมกับการรับรู้ข่าวทางหนังสือพิมพ์

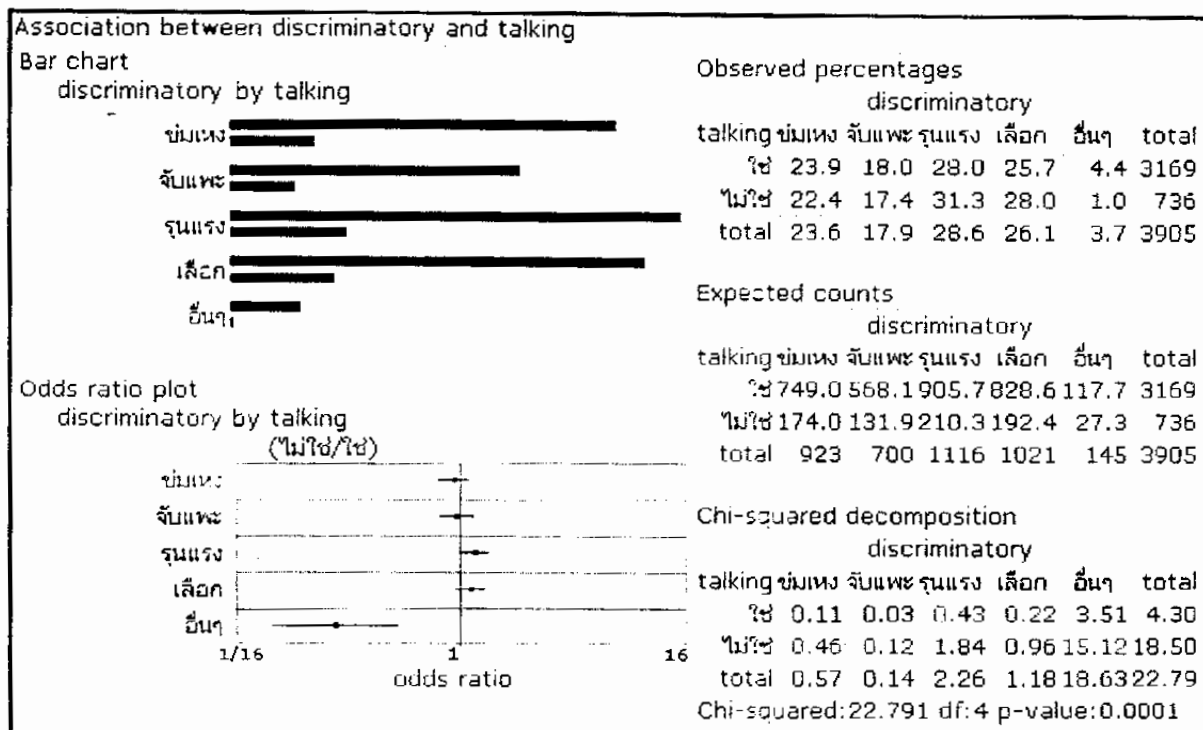

จากภาพที่ 18 แสดงว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางหนังสือพิมพ์มีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (28.8%) รองลงมาสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (25.9%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.5%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (18.3%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.6%)

ประชาชนที่ไม่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางหนังสือพิมพ์มีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (28.5%) รองลงมาสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (26.3%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.7%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (17.7%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.8%)

ประชาชนที่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางหนังสือพิมพ์ต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ภาพที่ 19 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมกับการรับรู้
ข่าวโดยการพบปะพูดคุย

***p<0.001

จากภาพที่ 19 แสดงว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบโดยการพบปะพูดคุยมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (28.0%) รองลงมา มีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (25.7%) ถูกกดขี่ข่มเหง (23.9%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (18.0%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (4.4%)

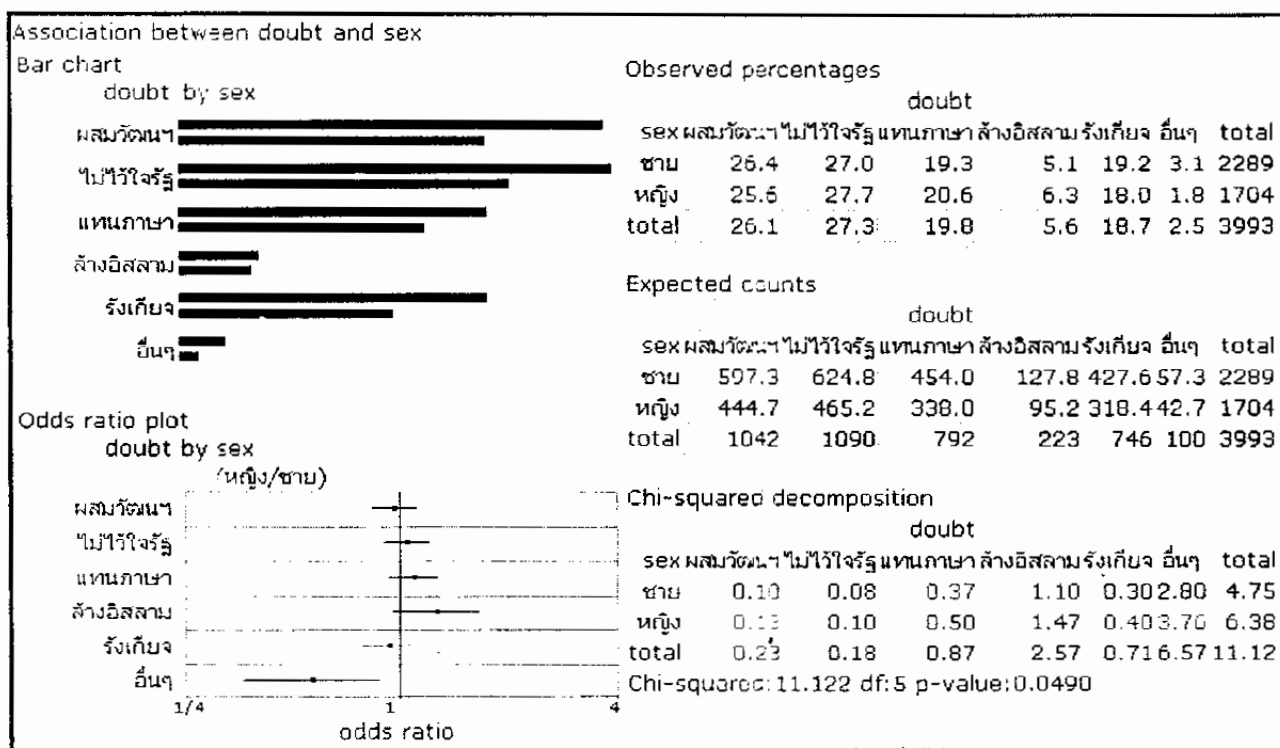
ประชาชนที่ไม่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบโดยการพบปะพูดคุยมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ปราบปรามอย่างรุนแรงมากที่สุด (31.3%) รองลงมา มีสาเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติ (28.0%) ถูกกดขี่ข่มเหง (22.4%) เจ้าหน้าที่จับกุมผู้บริสุทธิ์ (17.4%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (1.0%)

ประชาชนที่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบโดยการพบปะพูดคุยต่างก็มีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

3.2 สาเหตุความไม่สงบมาจากความหวาดระแวง

การเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อสาเหตุความไม่สงบมาจากความหวาดระแวงตามตัวแปรเพศ ศาสนา อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ตำแหน่งทางสังคม การรับรู้ข่าวทางโทรทัศน์ การรับรู้ข่าวทางวิทยุ การรับรู้ข่าวทางหนังสือพิมพ์ และการรับรู้ข่าวโดยการพบปะพูดคุย ปรากฏผลดังภาพที่ 20-29

ภาพที่ 20 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากความหวาดระแวงกับเพศ

*p<0.05

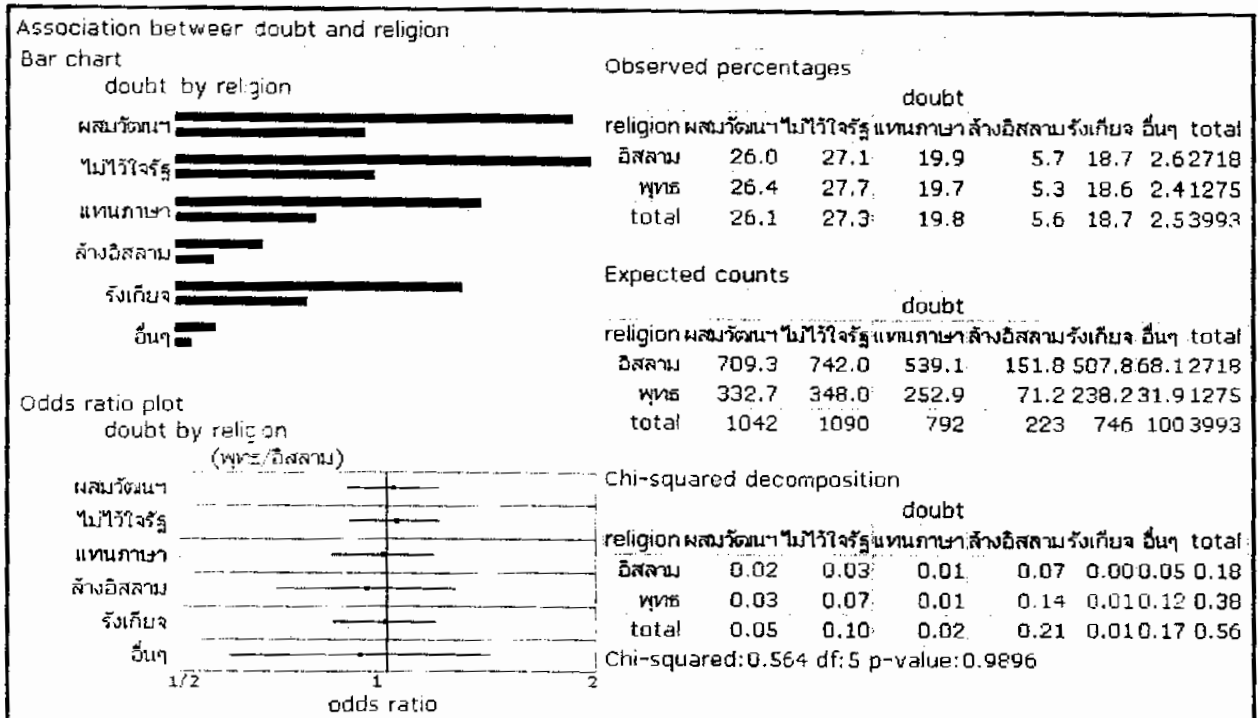
จากภาพที่ 20 แสดงว่าประชาชนเพศชายมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (27.0%) รองลงมาคือสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (26.4%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (19.3%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (19.2%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.1%) และมาจากสาเหตุอื่นๆ (3.1%)

ประชาชนเพศหญิงมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (27.7%) รองลงมาคือสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (25.6%)

นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (20.6%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (18.0%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (6.3%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (1.8%)

ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากความหวาดระแวงที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาพที่ 21 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากความหวาดระแวงกับศาสนา

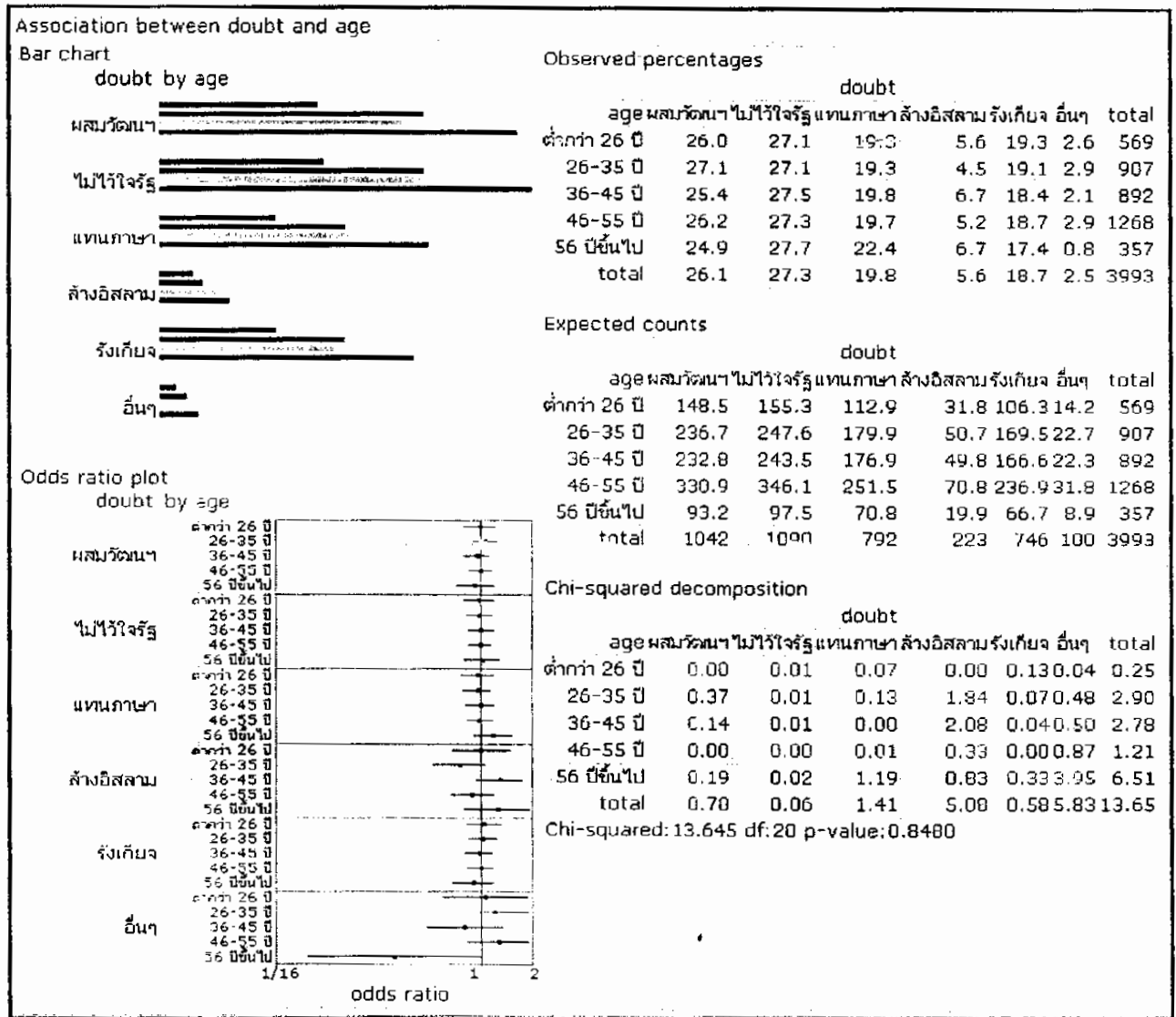

จากภาพที่ 21 แสดงว่าประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (27.1%) รองลงมาสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (26.0%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (19.9%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (18.7%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.7%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (2.6%)

ประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (27.7%) รองลงมาสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (26.4%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (19.7%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (18.6%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.3%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (2.4%)

ประชาชนที่นับถือศาสนาต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากความหวาดระแวงที่ไม่แตกต่างกัน

ภาพที่ 22 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากความหวาดระแวงกับอายุ

จากภาพที่ 22 แสดงว่าประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า 26 ปีมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (27.1%) รองลงมาคือสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (26.0%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (19.3%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (19.3%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.6%) และมาจากสาเหตุอื่นๆ (2.6%)

ประชาชนที่มีอายุ 26-35 ปีมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐ และวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน มากที่สุด (27.1%) รองลงมาคือสาเหตุมาจากการนำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (19.3%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (19.1%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (4.5%) และมาจากสาเหตุอื่นๆ (2.9%)

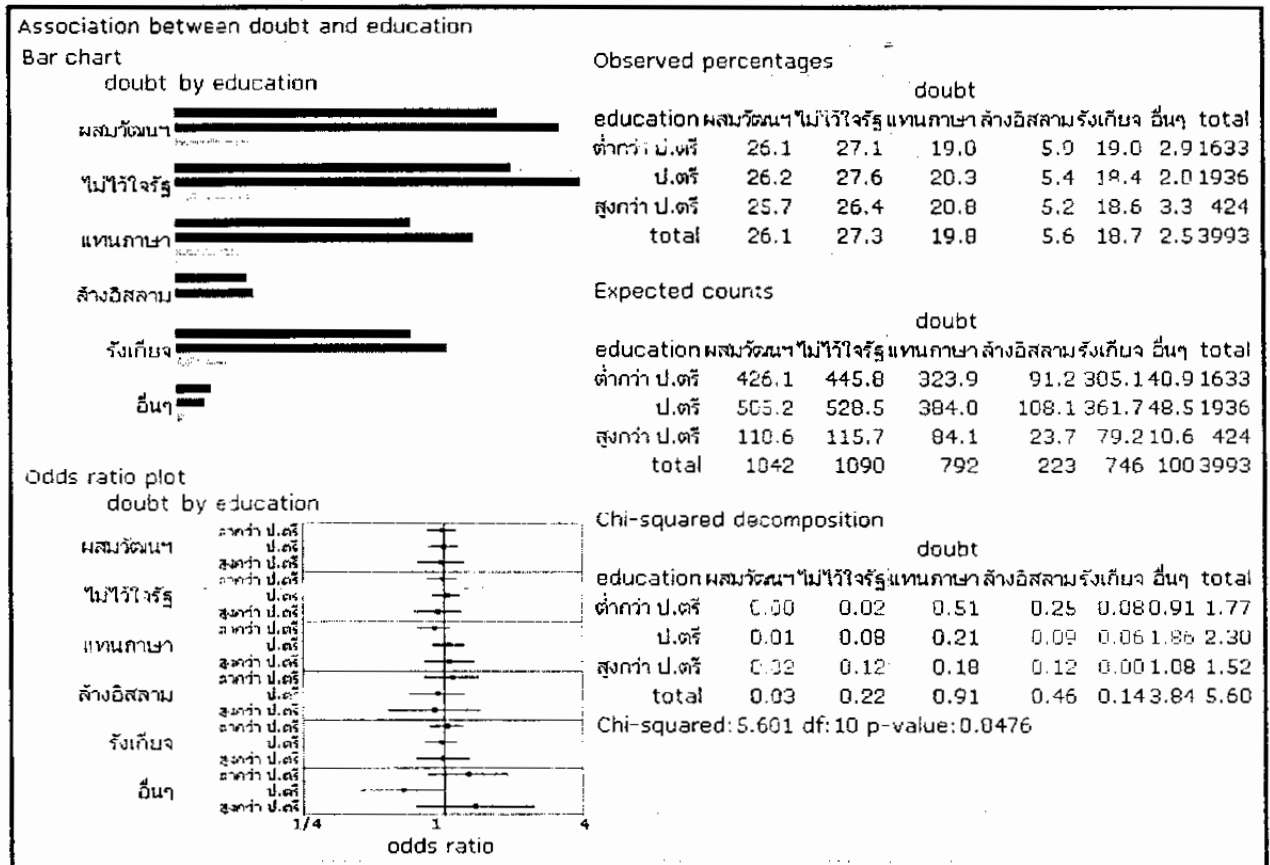
ประชาชนที่มีอายุ 36-45 ปีมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจ
เจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (27.5%) รองลงมามีสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (25.4%)
นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (19.8%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (18.4%) ศาสนา
อิสลามถูกทำลาย (6.7%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (2.1%)

ประชาชนที่มีอายุ 46-55 ปีมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจ
เจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (27.3%) รองลงมามีสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (26.2%)
นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (19.7%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (18.7%) ศาสนา
อิสลามถูกทำลาย (5.2%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (2.9%)

ประชาชนที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไปมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่
ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (27.7%) รองลงมามีสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน
(24.9%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (22.4%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (17.4%)
ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (6.7%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (0.8%)

ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากความ
หวาดระแวงที่ไม่แตกต่างกัน

ภาพที่ 23 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากความหวาดระแวงกับระดับการศึกษา

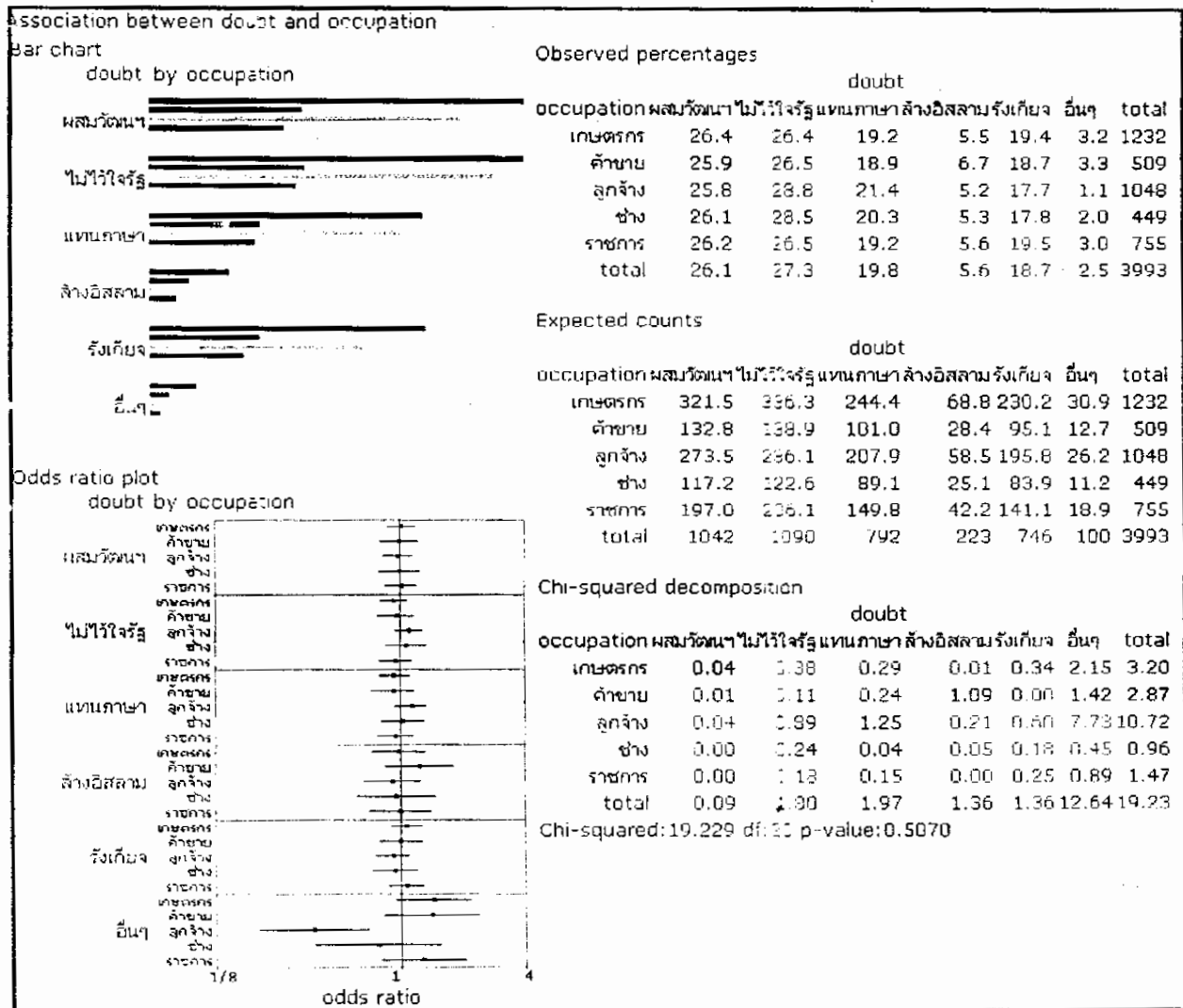
จากภาพที่ 23 แสดงว่าประชาชนที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีความเห็นว่าการไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (27.1%) รองลงมาคือสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (26.1%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (219.0%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (19.0%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.9%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (2.9%)

ประชาชนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความเห็นว่าการไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (27.6%) รองลงมาคือสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (26.2%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (20.3%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (18.4%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.4%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (2.0%)

ประชาชนที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีความเห็นว่าการไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (26.4%) รองลงมาคือสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (25.7%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (20.8%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (18.6%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.2%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.3%)

ประชาชนที่จบการศึกษาระดับต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจาก
ความหวาดระแวงที่ไม่แตกต่างกัน

ภาพที่ 24 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากความหวาดระแวงกับอาชีพ

จากภาพที่ 24 แสดงว่าประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกรมีความเห็นว่าการไม่สงบมี
สาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐ และวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน มากที่สุด (26.4%)
รองลงมามีสาเหตุมาจากการนำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (19.2%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจ
มุสลิม (19.4%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.5%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.2%)

ประชาชนที่มีอาชีพค้าขายมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (26.5%) รองลงมา มีสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (25.9%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (18.9%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (18.7%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (6.7%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.3%)

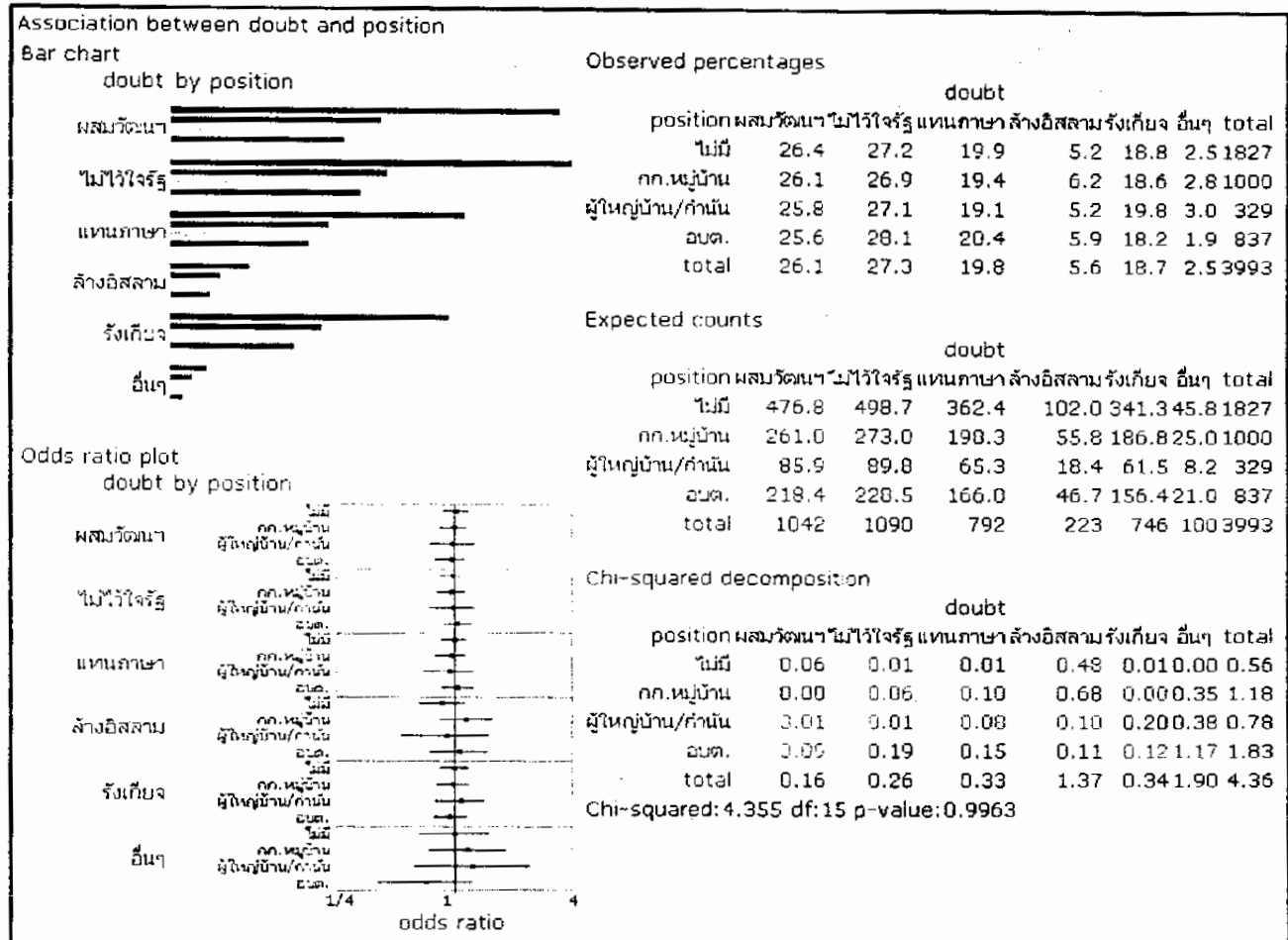
ประชาชนที่มีอาชีพลูกจ้างมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (28.8%) รองลงมา มีสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (25.8%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (21.4%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (17.7%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.2%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (1.1%)

ประชาชนที่มีอาชีพช่างมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (28.5%) รองลงมา มีสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (26.1%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (20.3%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (17.8%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.3%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (2.0%)

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (26.4%) รองลงมา มีสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (26.2%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (19.5%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (19.2%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.6%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.0%)

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากความหวาดระแวงที่ไม่แตกต่างกัน

ภาพที่ 25 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากความหวาดระแวงกับตำแหน่งทางสังคม

จากภาพที่ 25 แสดงว่าประชาชนที่ไม่มีตำแหน่งทางสังคมมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (27.2%) รองลงมาคือสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (26.4%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (19.9%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (18.8%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.2%) และมาจากสาเหตุอื่นๆ (2.5%)

ประชาชนที่เป็นกรรมการหมู่บ้านมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (26.9%) รองลงมาคือสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (26.1%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (19.4%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (18.6%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (6.2%) และมาจากสาเหตุอื่นๆ (2.8%)

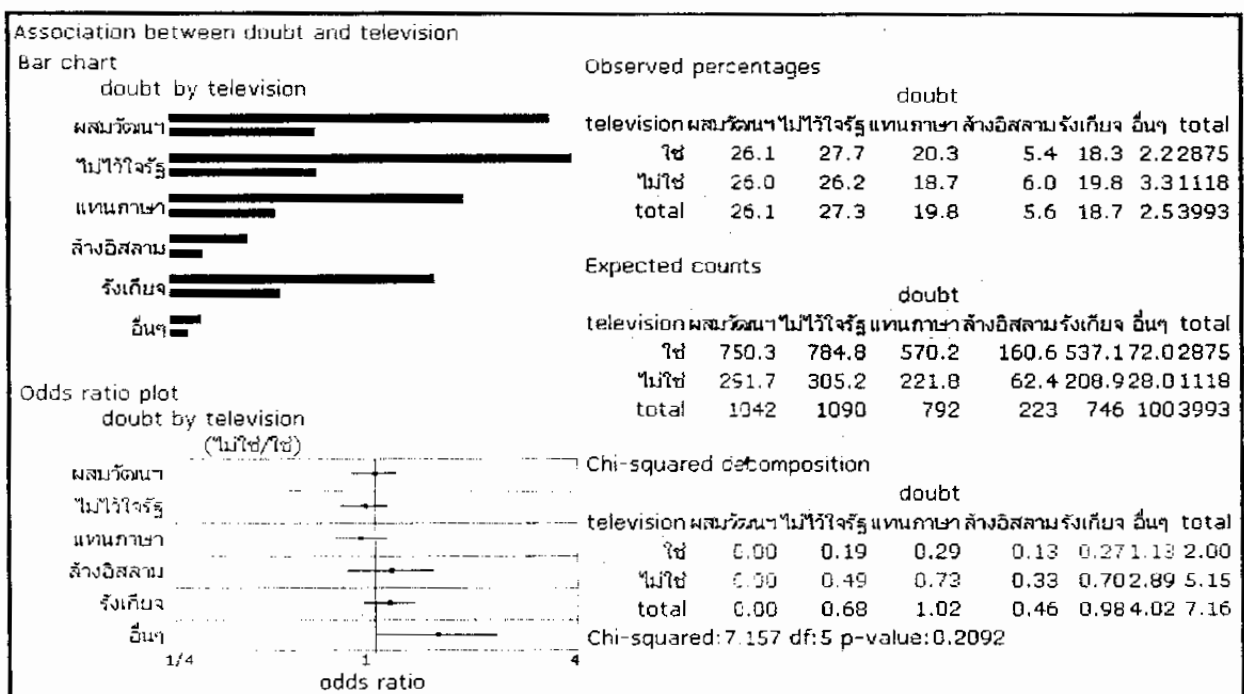
ประชาชนที่เป็นกำนันผู้ใหญ่บ้านมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (27.1%) รองลงมาคือสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน

(25.8%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (19.8%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (19.1%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.2%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (3.0%)

ประชาชนที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (28.1%) รองลงมามีสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (25.6%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (20.4%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (18.2%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.9%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (1.9%)

ประชาชนที่ดำรงตำแหน่งทางสังคมต่างกันมีทัศนคติต่อสาเหตุของความไม่สงบมาจากความหวาดระแวงที่ไม่แตกต่างกัน

ภาพที่ 26 การเปรียบเทียบสาเหตุของความไม่สงบมาจากความหวาดระแวงกับการรับรู้ข่าวทางโทรทัศน์

จากภาพที่ 26 แสดงว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางโทรทัศน์มีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (27.7%) รองลงมามีสาเหตุมาจากวัฒนธรรมถูกผสมกลมกลืน (26.1%) นำภาษาไทยทดแทนภาษามลายูถิ่น (20.3%) เจ้าหน้าที่รัฐรังเกียจมุสลิม (18.3%) ศาสนาอิสลามถูกทำลาย (5.4%) และมาจากสาเหตุอื่น ๆ (2.2%)

ประชาชนที่ไม่มีการรับรู้ข่าวความไม่สงบทางโทรทัศน์มีความเห็นว่าความไม่สงบมีสาเหตุมาจากการไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐมากที่สุด (26.2%) รองลงมามีสาเหตุมาจากวัฒนธรรม